

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 15 (301)

Субота, 14 квітня 1973 р.

Ціна 2 коп.

21 квітня — КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК!

ПОЛТАВА. На комуністичний суботник вийдуть понад 420 трудівників УВП-1, із них безпосередньо на робочих місцях буде працювати 390, решта — по впорядкуванню території учбово-виробничого підприємства.

В цей день на УВП буде вироблено промислової продукції (в оптових цінах) на 12 тисяч карбованців.

Швейні підприємства пошито 1080 штук ватних курток, в тому числі 583 — із зекономлених матеріалів, брюк ватних — 180 штук.

Створено штаб, який уже розробив план проведення суботника. До нього увійшли секретар парторганізації О. С. Бовкатиюк, голова місцевому В. В. Лебідь та заступник директора УВП Н. Ф. Телюкова.

У фонд п'ятирічки буде перераховано 1000 карбованців.

РОВНО. Ровенські мебльовики в день комуністичного суботника випустять продукції на 2600 карбованців і відпрацюють 616 людино-годин. Буде виготовлено 22 штуки кухонних буфетів, 24 дивани-ліжка «Мадоба».

Планом проведення робіт передбачається: провести впорядкування території, посадку дерев і кущів, збір металобрухту, складування лісоматеріалів, обладнання спортивного майданчика. В газонах буде висаджено 350 штук жоржин.

У штаб суботника введено сім чоловік, його очолює директор УВП Позняков О. С.

У фонд п'ятирічки буде перераховано близько 300 карбованців.

БРОДИ. У «червону суботу» 21 квітня на ударну працю вийдуть 135 чоловік. 25 інженерно-технічних працівників та службовців працюватимуть на впорядкуванні території підприємства, озеленен-

ні її тощо. Решта учасників комуністичного суботника трудитимуться безпосередньо на своїх робочих місцях.

У фонд п'ятирічки буде випущено шаф та білярдів в оптових цінах на суму три тисячі карбованців й, окрім того, перераховано понад триста карбованців заробітної плати.

Щаб по підготовці і проведенню комуністичного суботника, який налічує п'ять чоловік на чолі з секретарем партійної організації УВП Степаном Васильовичем Мазепою, веде велику підготовчу роботу по забезпеченню у цей день безперервної високопродуктивної праці всіх учасників суботника. Кожен з них одержить конкретне завдання.

ОДЕСА. 90 столів кухонних на суму три тисячі 500 карбованців випустить на суботнику у фонд дев'ятої п'ятирічки колектив Одеського УВП-1. Частина їх буде виготовлено за рахунок зекономлених матеріалів та сировини.

Всі 145 трудівників УВП візьмуть участь у цьому святі праці. Робітники будуть працювати безпосередньо біля верстатів, службовці та інженерно-технічні працівники впорядковуватимуть територію підприємства, насаджуватимуть дерева та кущі.

ХАРКІВ. З великим піднесенням зустріли трудівники Харківського УВП-2 почин робітників, інженерів і службовців Московського автозаводу імені Лихачова та інших підприємств Москви — про відзначення дня народження В. І. Леніна ударною працею на суботнику.

Створений штаб на підприємстві вже накреслив конкретні заходи. Головним у них — випуск високоякісної продукції народного вжитку: плащів і курток, які мають великий попит у населення. Всього буде в цей день випущено продукції на 18 тисяч карбованців.

У день суботника намічено озеленити територію, розбити клумби, висадити квіти і дерева, кущі. Зароблені гроші будуть перераховані у фонд п'ятирічки.

І. ГОЛЬДШТЕЙН,
головний механік Харківського УВП-2.

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК. Одно-стайно підтримали заклик москвичів робітники нашого УВП. 21 квітня намічено виготовити цвяхів — 20 тонн, ліжок — 100 штук. Всього буде випущено продукції на 8 тисяч карбованців.

У фонд п'ятирічки перерахуємо 300 карбованців. В цей день підприємство буде працювати на зекономленій електроенергії та паливі.

Всі, хто не буде зайнятий безпосередньо на робочому місці, вийдуть на збір металобрухту, будуть завозити ґрунт для клумб.

П. ШАХОВА,
секретар парторганізації.

УЖГОРОД. Дружно, як один, вийдуть на ленінський комуністичний суботник мебльовики Ужгородського УВП-1.

За рішенням штабу у «червону суботу» робітники виготовлятимуть шафи, столи й стільці кухонні та вішалки. Всього буде виготовлено товарів широкого вжитку у фонд вирішального року п'ятирічки на суму три тисячі шістьсот карбованців й, окрім цього, перераховано 450 карбованців заробітної плати.

В плані на суботник — також насадження фруктових дерев, троянд, обкопування зелених насаджень, впорядкування території тощо.

Третьому, вирішальному — УДАРНУ ПРАЦЮ!

Колектив швейників Івано-Франківського УВП, впровадивши агрегатно-груповий потік пошиття чоловічих сорочок, успішно виконав виробничі завдання I кварталу.

На фото: ударниця комуністичної праці Ярослав Лебедев працює із значним випередженням особистого графіку і видає продукцію в рахунок лютого 1974 року. Щоденні завдання вона виконує на 125—135 процентів, якість продукції — відмінна.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ СИСТЕМИ УТОГ ЗА ПЕРШИЙ КВАРТАЛ 1973 р.

(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	Процент виконання
Одеське-1	140	154	110,0
Полтавське-1	809	878	108,5
Львівське-1	1142	1234	108,1
Ужгородське-2	730	779	106,7
Київське-1	265	282	106,4
Сімферопольське	317	337	106,3
Харківське-1	440	464	105,4
Сумське	305	320	104,9
Ждановське	386	405	104,9
Полтавське-2	210	220	104,8
Ровенське	209	219	104,8
Донецьке	690	722	104,6
Івано-Франківське	1500	1569	104,6
Комунальське	286	299	104,5
Білоцерківське	650	677	104,1
Одеське-2	559	582	104,1
Садгирське	535	555	103,7
Артемівське	760	786	103,4
Київське-3	150	155	103,3
Дрогобицьке	275	285	103,3
Львівське-2	837	863	103,1
Єнакіївське	165	170	103,0
Вінницьке	617	633	102,5
Ужгородське-1	235	241	102,5
Київське дослідне	1170	1194	102,5
Херсонське	445	456	102,5
Чернівецьке	506	519	102,5
Ворошиловградське-2	662	677	102,3
Кіровоградське	317	324	102,2
Одеське-3	500	510	102,0
Бродівське	312	317	101,6
Миколаївське	182	185	101,6
Дніпродзержинське	652	662	101,5
Лубенське	597	606	101,5
Лебединське	160	162	101,2
Черкаське	323	327	101,2
Конотопське	985	996	101,1
Чернігівське	990	1001	101,1
Харківське-2	1442	1457	101,0
Ворошиловградське-1	525	530	100,9
Дніпропетровське	620	626	100,8
Житомирське	992	1000	100,8
Кам'янець-Подільське	601	603	100,3
Запорізьке	900	902	100,2
Слов'янське	410	410	100,0
ВСЬОГО:	25503	26293	103,1

В 1972 РОЦІ увесь фонд матеріального заохочення, який необхідно було розподілити, склав 2 мільйони 69 тисяч карбованців, тобто на 201 тисячу карбованців більше порівняно з 1971 роком.

Відомо, що вірне використання підприємствами виділених коштів фонду матеріального заохочення сприяє розширенню виробництва, підвищенню продуктивності праці і якості продукції.

Досвід роботи показав, що більшість підприємств Товариства правильно використовують фонди матеріального заохочення, поєднуючи моральні та матеріальні фактори, які сприяють підвищенню зацікавленості робітників, як у результатах праці, так і в загальних підсумках діяльності підприємства. Виплата премій та нагород після підведення річних результатів праці колективів з фонду матеріального заохочення, сприяла підвищенню трудової дисципліни та

ПРО КОШТИ ФОНДУ МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАОХОЧЕННЯ

зниженню плінності кадрів.

Разом з тим, у використанні фондів матеріального заохочення є й деякі недоліки. Так, ще не в повній мірі використовуються можливості для повного підвищення розв'язку виробництва, не приділяється належна увага питанням впровадження нової техніки й удосконалення технології, поліпшення організації праці, зростання продуктивності праці, підвищення якості продукції тощо.

У нових умовах планування, на таких підприємствах, як Вінницьке, Житомирське, Київське дослідне, Бродівське, Миколаївське, Херсонське та на інших, процент премій за виконання головних показників не диференційовано в залежності від особистого внеску кожного робітника у виробництво, важливості та обсягу роботи, так

і процент премії майстрам виробництва та механіку, а також обліковим нараховується в однаковому розмірі.

Підприємства разом з місцевими комітетами профспілок можуть передивитися кошти фондів матеріального заохочення тільки на початку року при складанні кошторису використання фондів, але такі підприємства, як Комунальське, Дніпродзержинське, Донецьке, Ждановське, Житомирське, Київське-3, Полтавське-1 та 2, Херсонське, Черкаське, Київське дослідне підприємства зробили це в кінці року, спрямувавши всі перерахування на виплату премій за підсумками року.

Аналіз використання фондів матеріального заохочення показує, що преміювання на окремих підприємствах ще не займає належ-

ного місця у підвищенні зацікавленості робітників.

Так, наприклад, протягом 1972 року на Ровенському та чернігівському УВП з фондів матеріального заохочення премії робітникам не виплачувались. На Білоцерківському учбово-виробничому підприємстві виплата складала 0,2 тисячі карбованців, на Львівському-2—0,4 тисячі карбованців.

Нова система господарювання, за якою працюють підприємства Товариства, позитивно впливає на зростання ефективності виробництва і значно зміцнила економіку підприємств.

Виконання і перевиконання планів з реалізації та рентабельності дозволило підприємствам у 1972 році направити у фонд матеріального заохочення 2 мільйони 42 тисячі карбованців, що на 13 процен-

тів більше ніж було передбачено планом.

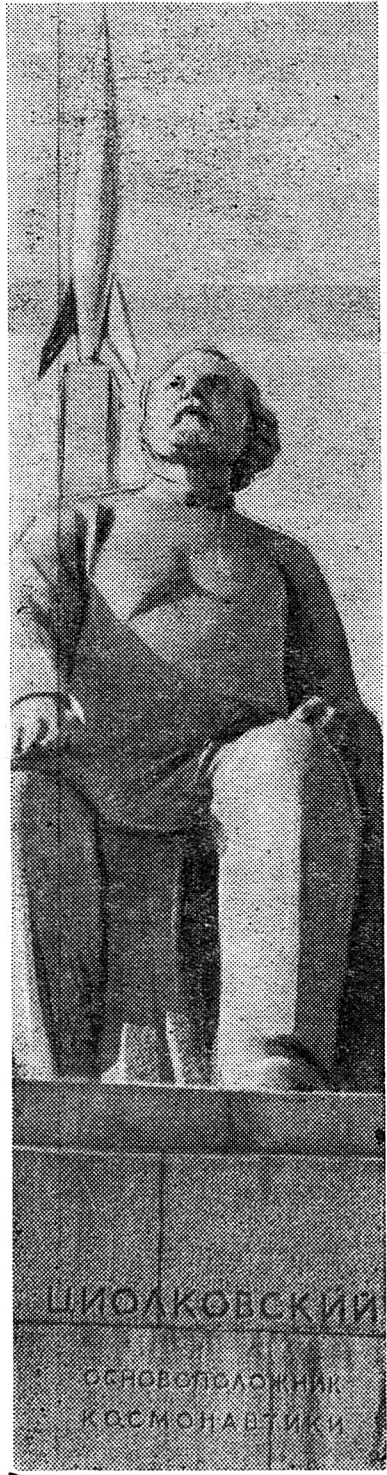
У 1973 році фонд матеріального заохочення підприємств складе згідно з планом 1 мільйон 594 тисячі карбованців, які плануються використати на преміювання робітників, ІТП та службовців, а також інших категорій працівників, згідно з встановленою преміювальною системою, а виплату винагород за спільні результати роботи підприємств — за підсумками року на преміювання робітників, за підсумками соціалістичного змагання тощо.

Важливим засобом розвитку ініціативи трудящих та використання резервів виробництва є спрямоване використання значних коштів з фондів матеріального заохочення, які мають у розпорядженні підприємства, для підсилення матеріального та морального заохочення в особливо важливих заходах.

В. ГАРКАВА,
старший економіст ЦП УТОГ,

КОСМОНАВТИКА СЛУЖИТЬ ЛЮДЯМ

З ЧАСУ запуску першого радянського штучного супутника Землі минуло лише п'ятнадцять з половиною років, а з дня першого польоту людини в космос, який здійснив Ю. О. Гагарін,—дванадцять. Але за цей короткий строк польоти автоматичних і пілотованих космічних апаратів вийшли за рамки експериментальних досліджень.

На зміну овіяним романтикою першим космічним стартам прийшли тривалі експерименти в навколосезному космосі і на міжпланетних траєкторіях. Характерна прикмета сьогодення космонавтики — багатомісячна буденна робота наукових і прикладних автоматичних тривалих космосу.

Наочний приклад цьому — тривалі подорожі в лунних морях самохідних лабораторій «Луноход-1» і «Луноход-2». В результаті копії, майже річної роботи першої автоматичної лабораторії вчені одержали дані про ландшафт і властивості поверхневого шару одного із рівнинних районів Моря Дощів. «Луноход-2» з січня цього року здійснює важкі подорожі на стикові морського і материкового районів східної частини Моря Ясності. Це більш швидкісний апарат, дуже маневрений і слухняний у керуванні. Так, за один сеанс радіозв'язку під час третього місячного дня він пройшов 3130 метрів, безперервно проводячи вимірювання характеристик поверхневого шару, намагніченості місячних порід і радіаційної обстановки.

Радянські вчені і світова громадськість вважають, що самохідні лабораторії мають великі перспективи і в дослідженні планет. Англійська газета «Дейлі міррор», наприклад, писала: «Автоматично керований екіпаж, який зараз рухається по Місяцю, протягом найближчих років може зробити те саме і на Марсі».

Добре відомі успіхи нашої країни у вивченні Місяця і найближчих планет Венери і Марса з допомогою унікальних автоматичних апаратів. Двічі на Місяці побували радянські автоматичні «геологи» і доставили на Землю зразки породи з різних районів цього небесного тіла. Протягом півгодини передавала на Землю інформацію з поверхні розпеченої планети Венера радянська автоматична станція «Венера-8». Спускаючий апарат станції «Марс-3», що здійснив на Марс м'яку посадку, передав з нього землянам перший радіосигнал.

Наукова програма фундаментальних досліджень Всесвіту охоплює навколосезний космос і міжпланетні траси, спостереження за земною атмосферою і контроль процесів, що протікають на Сонці, вивчення фізичної природи Місяця і планет. Все це допоможе зрозуміти походження не тільки Землі, а й усієї Сонячної системи.

Другий напрямок космонавтики — використання автоматичних і пілотованих космічних апаратів в інтересах народного господарства. Йдеться про застосування, в першу чергу, автоматичних штучних супутників Землі для здійснення дальнього радіозв'язку і телебачення, метеорологічного прогнозування, створення навігаційних глобальних систем, розвідування корисних копалин і, нарешті, для контролю за станом природного середовища нашої планети.

Широко відомі метеорологічна система «Метеор» і система дальнього радіозв'язку через супутники «Молнія». Спіннімося детальніше на першій з них. Відомо, що численна мережа наземних метеостанцій, спеціальні літаки і морські судна роблять щодоби на всій земній кулі близько ста тисяч метеорологічних вимірів. Але майже дві третини поверхні Землі вони охопити не можуть: це важкопрístupні полярні райони, пустелі, гори і океанські простори. А без цього впевнене прогнозування погоди неможливе. Так само, як і без постійного спостереження за процесами, які відбуваються у верхній атмосфері в результаті впливу на неї корпускулярного випромінювання Сонця.

Здійснювати такі глобальні метеоспостереження можна тільки за допомогою супутників. Радянська метеорологічна система, створена у 1967 році, включає супутники «Метеор», наземний комплекс приймання, оброблення і поширення метеоінформації, а також службу керування супутниками і контролю за станом їх систем. За один оберт навколо Землі метеосупутник одержує телевізійну та інфрачервону інформацію з території близько восьми процентів площі земної кулі. Система «Метеор» з двох супутників дає протягом доби інформацію з половини Землі. У сукупності з даними мережі іноземних станцій супутникова інформація значно підвищує точність оперативного і перспективного прогнозування погоди на величезній території Радянського Союзу.

Дальшим кроком у використанні космічних засобів у метеорології будуть постійно діючі орбітальні пілотовані станції. Космонавт-метеоролог може вести вибіркові спостереження за атмосферними утвореннями і оперативно повідомляти на Землю метеорологічну обстановку по трасі польоту. Так, під час тривалого польоту першої орбітальної станції «Салют» космонавти повідомляли про виявлення циклонів на території нашої країни, піщаних бур в Азії, тайфунів у тропічних районах.

Кожен новий рік космічної ери свідчить про зростаючу роль космічних засобів у розв'язанні завдань народного господарства.

РАДЯТЬСЯ ХЛІБОРОБИ

У приміщенні Великоновосілківського районного клубу глухих відбувся зліт передовиків сільського господарства. Учасники зльоту обговорили звернення XII обласної наради передовиків колгоспного села до всіх членів УТОГ Донецької області.

З цікавістю був вислуханий виступ сільського колгоспу «Червоний Жовтень» Михайла Микитовича Липового, який зобов'язався докласти всіх сил, щоб техніка від посівної до закінчення жнив була в повній готовності.

Про трудові зобов'язання в третьому, вирішальному році п'ятирічки розповіла телятниця колгоспу імені Суворова В. Калита. Вона зобов'язалася одержати високий приріст живої ваги від кожної із 50-ти закріплених за нею тварин.

Зліт прийняв звернення до всіх членів УТОГ, які працюють в колгоспах Великоновосілківського району по достроковому виконанню завдань 1973 року.

В. КРУГЛЯК.

„НЕ ЗАВАЖАТИ! ІДУТЬ ЗАНЯТТЯ“

Понад півроку пройшло з того дня, як на Садгірському учбово-виробничому підприємстві почав працювати технічний кабінет. З того часу в ньому проходять інструктаж з питань техніки безпеки працівники УВП, проводяться заняття школи комуністичної праці та економічне навчання, в ньому передовики виробництва діляться досвідом.

Саме життя підказало необхідність створення такого кабінету. Передбачалося, що він стане центром політико-економічної освіти працівників. І справді, зараз в ньому збираються раціоналізатори, проводяться практичні заняття по перекваліфікації робітників тощо.

В технічному кабінеті, роботу якого очолює начальник галантерейного цеху, член КПРС Віктор Васильович Степанов, вміло поєднуються теорія і практика. Так, тут широко представлена наочна агітація. Зі знаннями справи обладнані стенди по економічному навчанню, упорядковано куточок раціоналізаторської роботи. Постійно випускається бюлетень виробничої інформації, де докладно розповідається про випуск нової продукції, про виробничі досягнення колективу підприємства, про зміни, що відбуваються на УВП.

Для проведення практичних занять з починаючими свій трудовий шлях в технічному кабінеті встановлена плетільна машина, на якій

Шана ветеранам

Нещодавно в клубі колгоспу ордену Трудового Червоного прапора імені Постішева села Семенівки, Бердичівського району на Житомирщині відбувся вечір вшанування кращих трудівників колгоспного виробництва. Вшанували працю глухих колгоспників Анастасії Яківни Щеретун, Василя Анановича Жичука, Павла Омелянвича Колесника, Миколи Тишоновича Якимчука та Павла Васильовича Слободенюка.

Вечір організували працівники Бердичівського й Семенівського клубів глухих та Житомирського Будинку культури.

Ще задовго до початку вечора до клубу почали збиратися місцеві жителі. І ось зазвучала урочиста музика, розкрилась завіса сцени. За святково прикрашений стіл запрошуються кращі передовики-

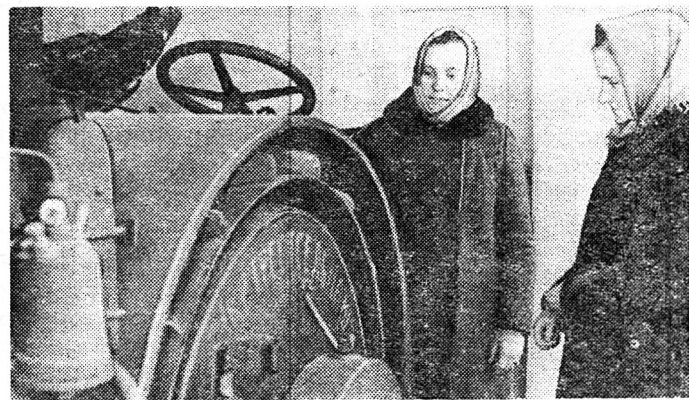
колгоспники. З урочистим словом виступила заступник голови Житомирського облвідділу УТОГ Олена Віталіївна Юревич, яка розповіла про життя глухих, їх побут та працю. Потім виступив секретар партбюро колгоспу Анатолій Павлович Томчук, який тепло відгукнувся про працю тих, кого вшановували.

З номерами художньої самодіяльності виступили аматори сцени Семенівського й Бердичівського клубів та обласного будинку культури.

Гуртківці кіностудії Житомирського Будинку культури знімали в цей час документальний фільм.

Після концерту присутні подивилися кінофільм. Вечір закінчився танцями та розвагами.

С. ЗАБАРСЬКИЙ,
завідуючий Семенівського клубом.

Поряд із виробничим корпусом Чернігівського УВП — краєзнавчий музей, який часто відвідують робітники підприємства.

На фото: учениці виробничого навчання Люба Шелега та Валентина Галуза оглядають триколісний трактор «Запорожець», який був випущений у 1923 році Великотоцьким заводом. Тепер це — справді музейна рідкість.

Робота пожвавилась

В Ялтинському клубі УТОГ велику увагу приділяють організації лекційної пропаганди. Так, з початку нинішнього року тут вже прочитано шість лекцій. Дві з них — працівниками міжрайвідділу, решту — лекторами товариства «Знання».

Великий інтерес викликала серед відвідувачів лекція: «Бойові знамена розповідають». Свою розповідь лектор супроводжував показом фотознімки В. І. Леніна, Червоної площі, параді Червоної Армії. Крім цього, він показував на карті похід Антанти на молоду Радянську республіку.

Показом діалогів супроводжувалася також лекція присвячена Міжнародному жіночому дню. Лектор показав ряд цікавих матеріалів, як наші жінки пліч-о-пліч з чоловіками відстоювали молоду Радянську владу. На цій лекції були присутні трудівники сільського господарства Алушти.

В найближчий час намічено запросити депутата Ялтинської міської Ради, щоб провести бесіду про соціальне забезпечення інвалідів.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

СЛІДАМИ ВИСТУПІВ «НАШОГО ЖИТТЯ»

БІЛЬШЕ УВАГИ РАЦІОНАЛІЗАТОРСЬКІЙ СПРАВІ

Ворошиловградський обласний відділ УТОГ повідомив редакцію, що стаття під таким заголовком, в якій йшлося про незадовільну постановку роботи з раціоналізаторами на Ворошиловградському УВП-1, 30 березня була обговорена на поширеному засіданні президії обласного відділу УТОГ в присутності членів партійного бюро, представників місцевого комітету, первинної організації УТОГ та представників інженерно-технічних працівників підприємства.

Факти, наведені в статті, мали місце. За безвідповідальне ставлення до роботи з раціоналізаторами заступника директора по виробництву т. Ковальова з роботи знято. За незадовільну роз'яснюючу роботу по раціоналізації та винахідництву заступника директора по навчально-виховній роботі т. Литвинова суворо попереджено і про це поставлено до відома Жовтневий райком КП України.

Президія Ворошиловградського обласного відділу УТОГ на цьому ж засіданні вказала на незадовільну постановку роботи з раціоналізаторами, неакісний випуск продукції, грубе порушення режиму праці робітників директором УВП т. Цюкурком і порушила питання перед президією ЦП УТОГ про накладення адміністративного стягнення на т. Цюкура.

можна показати виробничі операції слухачам, познайомити їх з деталями машин, розповісти про призначення тієї чи іншої частини напівавтомату.

Крім того, під час навчання учні мають змогу більш докладно ознайомитися із зразками сировини, подивитися на готову продукцію. Про види продукції та особливості при її виготовленні розповідає слухачам технолог підприємства М. Бельфор. Вона ж знайомить молодих робітників з технологічними процесами на всіх ділянках УВП.

У технічному кабінеті впорядковано незвичайно за розміром, але змістовну бібліотеку. Користуючись нею, робітники можуть здатися про досягнення сучасної науки і техніки, а пропагандисти та лектори — підготуватися до занять, підібрати потрібну літературу, вибрати плакати, креслення тощо.

Часто навідується у технічний кабінет ударник комуністичної праці І. Степанюк, член ВЛКСМ сільска М. Любинський, помічник майстра плетільної дільниці Г. Примаков. Подовгу розглядають вони наочні посібники, підбирають матеріали, радяться. Це їх руками оформлено технічний кабінет.

Робоча зміна закінчилася. 60 трудівників Садгірського УВП зайняли свої місця за столами в технічному кабінеті. Розкрили зошити, записали план проведення лекції, тему уроку. На дверях технічного кабінету з'явилася табличка: «Не заважати! Ідуть заняття».

Т. ПРОХОРЧУК.

ВІСТІ ІЗ СІЛЬСЬКИХ ПЕРВИННИХ ОРГАНІЗАЦІЙ УТОГ.

Нещодавно в Артемівську відбувся зліт передовиків сільського господарства та ударників комуністичної праці промислових підприємств, щоб поділитися досвідом роботи, доповісти про досягнення.

Доярка колгоспу «Шлях до комунізму» Артемівського району К. І. Кравченко, яка понад 15 років працює на фермі, в минулому році надоїла по 3000 кілограмів молока від кожної фуражної корови, а тепер дала слово значно перевершити цю цифру.

Г. К. Ермаченко з радгоспу «Ямський» поділилася досвідом роботи по вирощуванню овочів та фруктів, її по праву називають майстром високих урожаїв.

Усі виступаючі закликали присутніх працювати ще краще, щоб виростити і зібрати в цьому році високий урожай зернових, значно підвищити продуктивність тваринництва, зразково і на високому агротехнічному рівні провести весняні польові роботи.

Н. АКСЮК,
робітниця Артемівського УВП.

НАШЕ ЖИТТЯ

Субота, 14 квітня 1973 р.

НА ВИСОКОМУ РІВНІ

Нещодавно у Кам'янець-Подільському виїзна галузева атестаційна комісія атестувала виробу дев'яти швейних підприємств УТОГ, які шийть костюми, рукавиці, халати бавовняні, роботу та постільну білизну.

Свої виробу представляли Дніпропетровське, Артемівське, Херсонське, Одеське-2, Ворошиловградське-2, Сімферопольське, Білоцерківське, Сумське та Кам'янець-Подільське УВП.

Треба зауважити, що ще перед засіданнями галузевої атестаційної комісії у повному складі представники її від ЦП УТОГ та ПКБ УТОГ самі попередньо оглянули всі підготовлені експонати й зробили ряд зауважень щодо виготовлення спецодягу Сумському, Ворошиловградському-2 та іншим підприємствам Товариства, де мають місце відхилення від діючих стандартів.

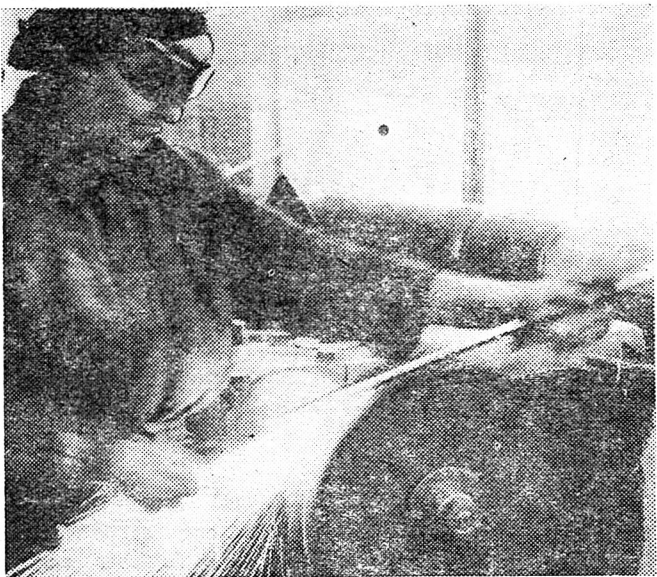
І все ж, галузева атестаційна комісія, до складу якої, окрім представників ЦП і ПКБ УТОГ, входили також представники Київського, Львівського, Вінницького територіальних управлінь та Хмельницької обласної лабораторії Держстандартів, високо оцінила підготовку швейників до проведення атестації їх виробів та організаційні заходи, спрямовані на плідну, швидку роботу самої комісії.

Комісія прискільки оцінювала не тільки самі представлені зразки, але й глибоко вникала у процеси виготовлення спецодягу.

Представники теруправлінь та лабораторії Держстандартів особливо відзначили ретельну підготовку до атестації продукції колективів Артемівського та Херсонського УВП, які сумлінно підготували зразки і необхідну для цього документацію.

Атестувавши його виробу, комісія побувала у цехах, на дільницях підприємства, цікавилася технологією пошиття одягу, умовами праці та побуту трудящих і залишилась задоволеною побаченим.

Т. ЯКУБА.

Зінаїда Наумівна Ахрук — полірувальниця Дніпродзержинського УВП. Ставши на першотравневу трудову вахту, ударниця комуністичної праці щоденно виконує норми виробітку на 165—170 процентів і вже зараз працює в рахунок травня 1974 року.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

Республіканський ярмарок

9 квітня у великому, сучасної конструкції повітрянудовному павільйоні Виставки досягнень народного господарства УРСР, розпочав свою роботу Республіканський оптово-закупівельний ярмарок по укладанню договорів між мебльовими підприємствами та торговельними організаціями України, в роботі якого беруть участь і мебльовики нашого Товариства, а також Комунальське, Дніпродзержинське та Ворошиловградське УВП, які демонструють тут свої металеві ліжка.

Ярмарок триватиме до 20 квітня. Про результати його читайте у наступному номері.

ДО 40-РІЧЧЯ УТОГ
РОКИ І ЛЮДИ

БУВАЮТЬ у житті такі різні за своїм характером події, коли сторонній людині вони здаються просто неймовірними. Щось подібне трапилось і зі мною. А між тим усе по-порядку. Лише кілька днів минуло після того, як мене поселили в одну із палат 16 корпусу Слов'яногородського Будинку відпочинку «Донець». І ось зразу ж за мною приїздить до будинку відпочинку Наталя — моя дружина. Признаюсь, у першу мить, я навіть розгубився і лише весела усмішка дружини, що загра на її обличчі, повернула мене до душевної рівноваги. Причиною цієї непередбаченої зустрічі був лист, одержаний вдома під час моєї відсутності. Писала людина, в останнє з якою я зустрічався... 1933 року.

Закінчивши читання листа, я вдався до спогадів. Все, що досі так бережливо зберігалось в пам'яті, чим не перестав пишатись і сьогодні, тепер, мов наяву, знов постало перед очима в усій своїй живій дійсності у мужній красі.

Ще напередодні успішного закінчення транспортної школи ФЗН при депо станції «Слов'янськ» Донецької залізниці, у мене зародилася ідея: створити тут групу глухонімих, щоб підготувати з них слюсарів-інструментальників. І, хоч таке завдання у ті часи та ще й для залізничного транспорту було майже не здійсненним, все ж,

при найпершій нагоді я поділився своїми думками з начальником школи Антоном Демичем. Але пропозицію мою тоді він відхилив, незважаючи на такий вагомий аргумент, як те, що сам я, працюючи в навчальних майстернях у дві зміни, зумів також закінчити

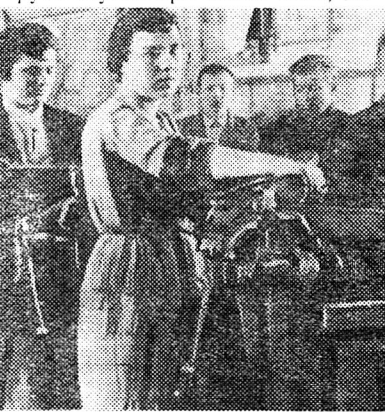

ФЗН... за 8 місяців замість передбаченого дворічного строку навчання за навчальною програмою. Невдача і гірке розчарування тільки посилити невгамовне прагнення до мети. І це врешті-решт привело мене потім до кабінету голови Слов'янської міської контрольної комісії робітничо-селянської інспекції.

Уважно вислухавши мою «сповідь», старий більшовик тов. Алімов познайомив мене із своїм за-

ступником М. І. Васишиним, наказавши йому розібратися по суті справи і допомогти.

«...Пам'ятаєте? — писав Микола Іванович Васишин (він був автором цього нежданого листа). — як я вам відмовив в організації групи глухих при школі ФЗН, мо-

дивляючи це фізичними вадами наших друзів. Під час тієї зустрічі я вам нічого не обіцяв, запропонував лиш зйти іншим разом, пізніше, після того, як одержу відповідь з Народного Комісаріату шляхів зв'язку. А потім ви й самі читали ту відповідь, і вона, на жаль, також не давала дозволу на створення такої групи при ФЗН. Пам'ятаю, як пашило тоді ваше обличчя, як ви гаряче дово-

Радісна звістка облетіла цехи Сімферопольського учбово-виробничого підприємства — колективу присуджено звання «Колектив високої культури виробництва».

Напередодні комуністичного суботника колектив докладає багато сил, щоб провести його цікаво і організовано. З підвищеним темпом працюють в ці дні швей УВП.

Любов Карцева, яку ви бачите на цій фотографії, працює на Сімферопольському учбово-виробничому підприємстві швейно-мотористкою. Вона сумлінно трудиться, виробничі завдання виконує на 125 процентів.

Фото А. ШУСТА.

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

Цілий рік три виробничі колективи швейного цеху Сімферопольського УВП боролися за звання бригади комуністичної праці.

Змагаючись за присвоєння цього високого звання, вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. А вже, якщо прагнути до перемоги, то тільки до заслуженої.

І перемога прийшла в бригаду майстра Н. І. Антропенко. Раніше Марія Іванівна працювала швейно-мотористкою, а потім її було висунуто на посаду майстра. І ось тепер вона організувала роботу 42 чоловік так, що колектив достроково виконав виробничий план. Зміцніла трудова дисципліна. Всі показники, передбачені зобов'язаннями, колектив перевиконав.

Бригаді майстра Н. І. Антропенко присвоєно почесне звання «Колектив комуністичної праці».

Т. ВОЛОШКО.

НОВЕ УСТАТКУВАННЯ — У ВИРОБНИЦТВО

Відомо, що на сучасному етапі розвитку техніки, коли передбачається повна автоматизація виробничих процесів, особливого значення набуває своєчасне оснащення підприємств новим устаткуванням.

У 1972 році, загалом по Товариству було заплановано згідно з фондами впровадити 480 одиниць швейного, текстильно-галантерейного, ткацького й трикотажного устаткування. Одержано ж підприємствами було 980 одиниць. Багато підприємств були оснащені новими швидкохідними універсальними машинами 97, 697, 797 класів, які замінили технічно застарілі швейні машини 22 класу. Ці машини за своїми технічними даними можуть забезпечувати високу продуктивність праці й відмінну якість вироблюваної продукції учбово-виробничих підприємств УТОГ.

Крім того, швейні підприємства протягом 1972 року одержали швейні машини 237, 252, 408, 508,

203 класу. Так, такі машини вже працюють на Херсонському, Білоцерківському, Сумському, Одеському-ІІ, Кам'янець-Подільському та на інших підприємствах. Нове устаткування відзначається високою продуктивністю. Наприклад, швейні машини 203 та 252 класів випільнили 2-х робітників.

Вже зараз це красномовно підтверджено, проведеною у Товаристві атестацією швейних виробів, які майже на всіх УВП були удостоєні І категорії якості.

З року в рік зростає кількість одиниць устаткування, яке впроваджується у виробництво. Це обумовлено тим, що підприємства Товариства розширюються, вводяться в дію нові цехи, дільниці, групові високопродуктивні лінії, потоки, освоєються нова продукція, підприємства переходять на нову спеціалізацію. Саме життя вимагає заміну застарілого устаткування — новим, модернізованим.

У 1973 році передбачається, згідно з фондами впровадити у виробництво 550 одиниць устаткування. Серед них — оснащення конвейерними лініями Житомирського УВП, заміна старого устаткування технічно удосконаленим. На Полтавському УВП-І освоєються й будуть встановлені на одному з потоків швейних дільниць імпортовані машини «Текстіма».

Серйозне ставлення до цієї справи видно: тільки протягом І кварталу 1973 року УВП Товариства одержали більше, ніж 300 одиниць нового устаткування.

Л. КУЗЬМІНА,
інженер виробничого відділу
ЦП УТОГ.

Для потреб споживача

Жіночі хусточки, жабо, а також скловироби Львівського УВП-2 користуються великим попитом серед покупців. І колектив підприємства прагне якнайбільше випустити цієї продукції. За перший квартал, наприклад, у торгову мережу відправлено їх на 26 тисяч карбованців більше, ніж було передбачено планом.

Високих виробничих показників у змаганні за дострокове виконання завдань п'ятирічки домагається колектив текстильно-галантерейної дільниці. Робітниця підготовчого відділення Уршуля Нестер, Ганна Агажанова та Зінаїда Енгельс завжди вчасно перемотують капронову нитку і готують основу для ткацьких верстатів.

Ударно трудиться також колектив ткацького відділення. Перед в змаганні веде бригада, яку очолює Катерина Мудь. Цей колектив систематично видає за зміну понад сорок метрів капронового полотна. Сама Катерина Федорівна одночасно обслуговує чотири верстати і щодня випускає надпланову продукцію.

З перевиконанням змінних завдань трудяться ткалі Параска Никіпелова, Ольга Мураткіна, Антоніна Комарницька та інші.

Л. КВІТКО.

дили необгрунтованість відмови, наполягали на своєму.

Нарешті група була створена. Але й після цього ми не припиняли турбуватися про глухих, що навчалися в школі ФЗН, особливо цікавилися такими питаннями, як стан навчально-виховної роботи серед глухих, умови побуту, навчання і відпочинку учнів. Більше того, треба було подумати й про

керівників школи, в тому числі й начальника школи А. Демич, не знав. А між тим, в бесіді, яка відбулася опісля того, він запевнив мене, що, хоч група глухонімих майже на місяць пізніше розпочала навчальний рік, однак, можна з упевненістю сказати, що вона не тільки наздожене, але й пережене по темпах засвоєння матеріалу іншої групи.

...З тих пір минули десятиріччя. І ось тепер, на старості, озирнувшись на пройдені шляхи, думаю, що доброго зробив я для людей, що упустили, і, що міг би ще зробити. Згадую і вас, тоді, ще молодого, бадьорого, а особливо вашу наполегливість, настирність. А хотілося б знати й про долю колишніх «фабзайчат» з вашої групи, де вони тепер живуть, ким працюють?...

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

На фото: група учнів ФЗН, останній ліворуч — автор цих рядків. Фото зроблене в травні 1934 року.

* Закінчення в наступному номері.

НАШЕ
ЖИТТЯ 3

Субота, 14 квітня 1973 р.

На одному з засідань ради Харківського Будинку культури обговорювався досвід роботи клубу дівчат Челябінського Палацу культури. Ідея створити подібний клуб у себе сподобалася всім. Дівчата, що проживають у гуртожитку Харківського УВП-2, висловили бажання створити його на базі гуртожитку.

На загальних зборах мешканців гуртожитку було вирішено назвати клуб дівчат — «Марічка». Клуб повинен був стати доброю підмогою дівчатам, допомогти їм розібратися в питаннях, які їх хвилюють.

Ишов час, в процесі роботи клубу все більше дізнавалися дівчата про нове, цікаве для них. Так і вийшло, що на засідання клубу стали збиратися не тільки дівчата, а й чоловічі жінки, чоловіки. І в цьому нічого дивного не має, адже свої засідання, рада клубу планує і, враховуючи побажання своїх відвідувачів.

Спасибі, „Марічка“

Так, члени клубу «Марічка» мали змогу взяти участь в зустрічі з студентами Харківського університету О. Губиним, В. Мурашківським. Тема зустрічі: «Чудеса в науці». Цікаво пройшов і виступ заслуженого лікаря України, учасниці Великої Вітчизняної війни О. Генрикою. З ширим хвилюванням згадувала вона про подвиги дівчат в солдатських шинелях в тяжкі роки війни. Багато з тих, хто був присутнім на зустрічі, крадькома витирали сльози.

Часта гостя в клубі «Марічка» і кандидат медичних наук Б. Смолкіна. В дохідливій формі розповідає вона про досягнення сучасної медицини, відповідає на запитання. Досвідчений лікар Б. Смолкіна добре знає, які питання хвилюють молодь, яка тільки-но почала самостійне життя.

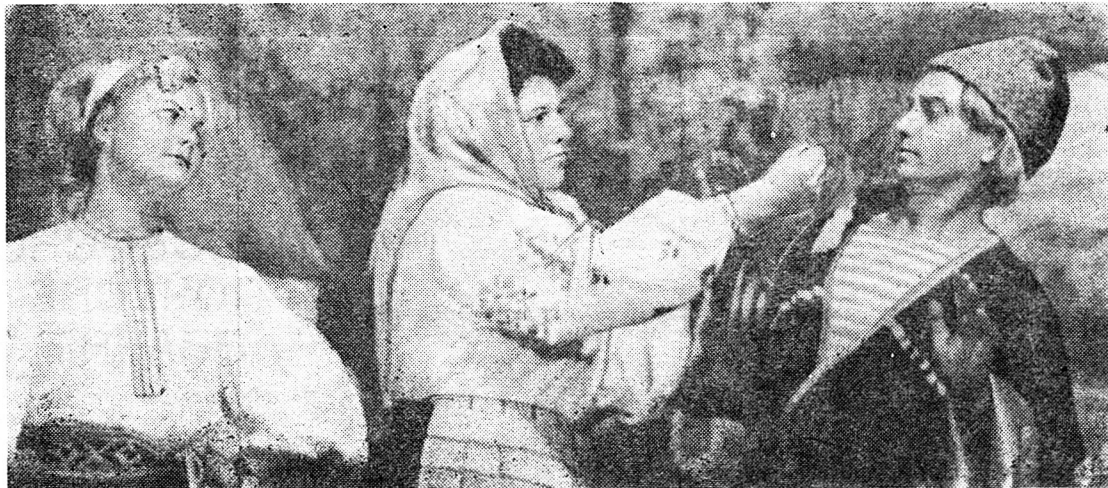
Багато цікавого чекає дівчат і в майбутньому. Так, заплановано запросити до «Марічки» психолога з

метою роз'яснення членам клубу елементарного поняття психології, що допоможе дівчатам зрозуміти свій внутрішній світ, оцінити себе, свої можливості.

Крім того, передбачається продовження читання лекцій з правил

поведінки, розмови про майбутню сім'ю, зустрічі з цікавими людьми.

— Спасибі, «Марічка», — говорять дівчата, побувавши на черговому засіданні клубу. — До нових зустрічей!

Багато здібних аматорів театральної сцени має Полтавський Будинку культури УТОГ.

На фото: сцена із п'єси Я. Сербіна «Наказ виконано». Ролі виконують (зправа наліво) П. ШИШКО, Л. КЛИМОВА, Т. Т. БЛЯЗЕР.

З ЗАЛУ СУДУ

КАРА ЗА ПОМСТУ

Була вереснева субота. Глухий Жарій Володимир Андрійович з села Цибульово Знам'янського району, що на Кіровоградщині, прибув до м. Знам'янки, щоб провести свій вільний час. Скрізь йому було нудно. Завітати до клубу глухих йому не хотілося.

Зайшовши до гастронома, Жарій купив півлітра горілки. Щоб розпити її, почав шукати співчужа, і такий незабаром знайшовся. Це був чужий, пенсіонер, Туманов Семен Савелійович з села Знам'янка-11. Для першого знайомства В. А. Жарій купив ще пляшку вина, яке вони тут же розпили.

Краще було б, якби чужий 65-річний Туманов, який зовсім не знає міміки, не зв'язувався б з Жарієм, але жаждою похмелитися за чужий рахунок взяла своє. Коли Жарій В. А. почав вимагати, щоб йому повернули гроші, Туманов С. С. почав дражнити його.

Жарій образився, затаїв злобу і вирішив помститися за це. Дочекавшись слушної нагоди він вбив Туманова.

Нещодавно виїзний суд Знам'янського району, що відбувся в клубі залізничників, розглянув справу Жарія В. А. про вбивство Туманова С. С. Судовий процес вів перекладач з Кіровограда Минаєв О. А.

На суді Жарій В. А. визнав себе винним, каюся, але вже було пізно. Народний суд засудив Жарія В. А. на 10 років суворого режиму з наступним лікуванням від алкоголізму.

Присутні в залі схвально зустріли вирок.

Л. ОВЧАРЕНКО.

ПРО ВСЕ ПОТРОХУ

ПОСУД ІЗ СИТАЛУ

На Костянтинівському скляному заводі імені Жовтневої революції вперше у світовій практиці освоєно масове виробництво пресованого жаростійкого посуду із ситалу.

Ситал — новий матеріал, створений на основі доменних шлаків. Виготовлений з нього каstrулі, сковорідки, качатниці, гусятниці, сотейники та інші речі мають приємний білоніжний вигляд або прозорі, як скло. Вони не биті, не лопаються при різкій зміні температур. В них можна варити, смажити, тушувати. Посуд із ситалу користується великим попитом покупців. У цьому році завод виготовить понад сто тисяч різних виробів.

Новий матеріал — універсальний. З нього виготовляють ще труби, ізолятори, різнокольорові облицовочні плитки, використовують у хімічній і гірничорудній промисловості. Найближчим часом його побутове застосування ще більше розшириться. Цей чудовий матеріал піде на виробництво ванн, умивальників, скляної рогожки та багатьох інших виробів.

ПОРАДИ.— ТЕЛЕФОНОМ

На вулицях Києва з'явилися незвичайні таксофони — перші автоматизовані служби побутових послуг «Сервіс». По них можна одержати будь-яку довідку.

Над розробкою технічних засобів для цієї служби працюють науковці й кращі спеціалісти столиці республіки. Вже встановлено комутаторну та електронну апаратуру. А всі роботи передбачено завершити до кінця 1974 року.

Кияни і їх гості зможуть дістати по телефону не тільки інформацію довідкового характеру, а й, скажімо, юридичну консультацію, медичну пораду, дізнатися про погоду на завтра чи триваліший час, замовити для своїх малюків казку, а для себе улюблену пісню.

Така організація обслуговування впроваджується вперше в країні. Оплату за послуги по квартирних телефонах, так само, як і за міжміські розмови, прийматимуть прибуткові каси.

З технічної новинки вже скористалися працівники «Київміськдовідки». П'ятизначні номери для них замінені на тризначні. Це не тільки скоротило час набирання номера, а й полегшило вихід абонента до секції. На черзі — створення диспетчерської служби для однієї з найбільших побутових фірм республіки «Світланок». Досить буде набрати 058 — і ваше замовлення приймуть.

(РАТАУ)

ДЕРЕВО НА...ПЛІВЦІ

Більш як 40 мільйонів квадратних метрів різних матеріалів виготовили з початку пуску підприємства трудівники Слов'янського заводу поліхлорвінілової плівки. За своїми фізико-хімічними властивостями ця продукція перевищує кращі світові зразки. Вона приваблива зовні, міцна, добре мнеться.

Завод виготовляє для 300 підприємств країни понад 50 видів матеріалів різної товщини, різноманітніших розвіток і візерунків. Їх використовують для виготовлення плащів, галантерейних виробів, для технічних і поліграфічних потреб. Плівка успішно замінює штучну шкіру у взуттовому виробництві, без неї не можуть обійтися будівники автомобілів, пасажирських літаків і вагонів.

Недавно освоєно випуск повітропроникних плівок для надувних матраців, подушок, рятівних кругів, дитячих іграшок, а найближчим часом буде організовано виробництво нових товарів для населення. На прилавки магазинів надійдуть білосніжні скатертки, портфери, заповнені з кольоровими малюнками.

Побутове застосування синтетичних матеріалів з кожним днем розширюється. Вже одержано зразки імітації на плівці червоного дерева, дуба, берези та інших порід. Учені працюють над створенням синтетичних шпалер і довговічного клею.

СЕРЬОЗНА ПРОБЛЕМА

повідальна пора — підготовка до літніх змагань. Тут, як кажуть, кожна хвилинка на обліку. Забувати про це не можна, адже виступ О. Браніш на першості України та СРСР повинен підтвердити її право на поїздку до Швеції. Вей ми, звичайно, віримо в її наполегливість та волю.

СПОРТ

Виступ на цьогорічних змаганнях Т. Крамарової показав, що спортсменка майже не тренується. Вона замінює тренування кросовими пробіжками, а, як відомо, тільки комплексним тренуванням можна досягти високих результатів. При таких же методах тренувань результати її не зростають, а навпаки гіршають. Так, в бігу на 100 метрів вона показала результат — 14,1 секунди, а це на 0,4 секунди нижче того, що необхідно для одержання третього спортивного розряду. Звичайно, збір на легкоатлетична команда України піднялася на шабель вище. Такий стан справ на сьогодні. Пора, проте, подумати й про майбутнє. Погані у нас справи з розвитком спорту у спецшколах. Учні, які займаються легкою атлетикою в нашому Товаристві, мають перерахувати по пальцях. Перш за все, це пояснюється відсутністю спортивних баз. По-друге, серед учнів спецшкіл не проводиться змагань. Так і виходить, що починає займатися легкоатлетикою молодь

після закінчення школи. А за думкою спеціалістів, найкращий вік для початку тренувань з легкої атлетики — 13-14 років. Скільки ж витрачається марно часу!

На Всесоюзні змагання в Москві наше Товариство не змогло виставити жодної кандидатури 17-річної дівчини, яка б змогла виконати третій спортивний розряд. Далі, як кажуть, нікуди!

Правда, зараз питання про розвиток фізичної культури і спорту вирішується Українською спортивною федерацією глухих спільно з Міністерством Освіти УРСР. Можна сподіватися, що це питання вирішиться позитивно і глухі учні зможуть по справжньому, організовано займатися спортом. Як наслідок дасть успішне рішення цього питання можна судити по досвіду роботи з школярями в РРФСР. Зараз там багато молодих спортсменів, які виступають на рівні з дорослими, а подеколи і, як належні супротивники їх. Наприклад, на змаганнях на приз Московського спортивного клубу глухих, школяр із Саратова В. Сульдін, якому нема ще й 16 років, пробіг 100 метрів за 10,8 секунд і на рівних суперничав з майстром спорту з України

В. Лукашом.

Однак, будемо сподіватися, що і у нас будуть створені належні умови для розвитку фізкультури і спорту серед школярів. Якщо це буде, то і в нас буде підготовлено гідну зміну, яка зможе по праву ввійти до складу збірної легкоатлетичної команди УТОГ.

Поки що заспокоюватися рано. Підводячи підсумки Московських змагань можна зробити висновки: в нашому Товаристві слабо працюють секції легкої атлетики при будинках культури, обласні відділи не достатньо контролюють роботу цих секцій.

Серйозна справа потребує серйозного ставлення. Зараз, напередодні Республіканських змагань з легкої атлетики і легкоатлетичного кросу на приз газети «Наше життя», необхідно провести масові кроси на місцях, з обов'язковим залученням школярів, визначити кращих спортсменів, виявити здібну молодь й направити її до легкоатлетичних секцій.

В. МАГРИЛОВ, тренер збірної легкоатлетичної команди України.
В. РЯБЧУК, відповідальний секретар Української спортивної федерації УТОГ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського тел. 67-38-43.